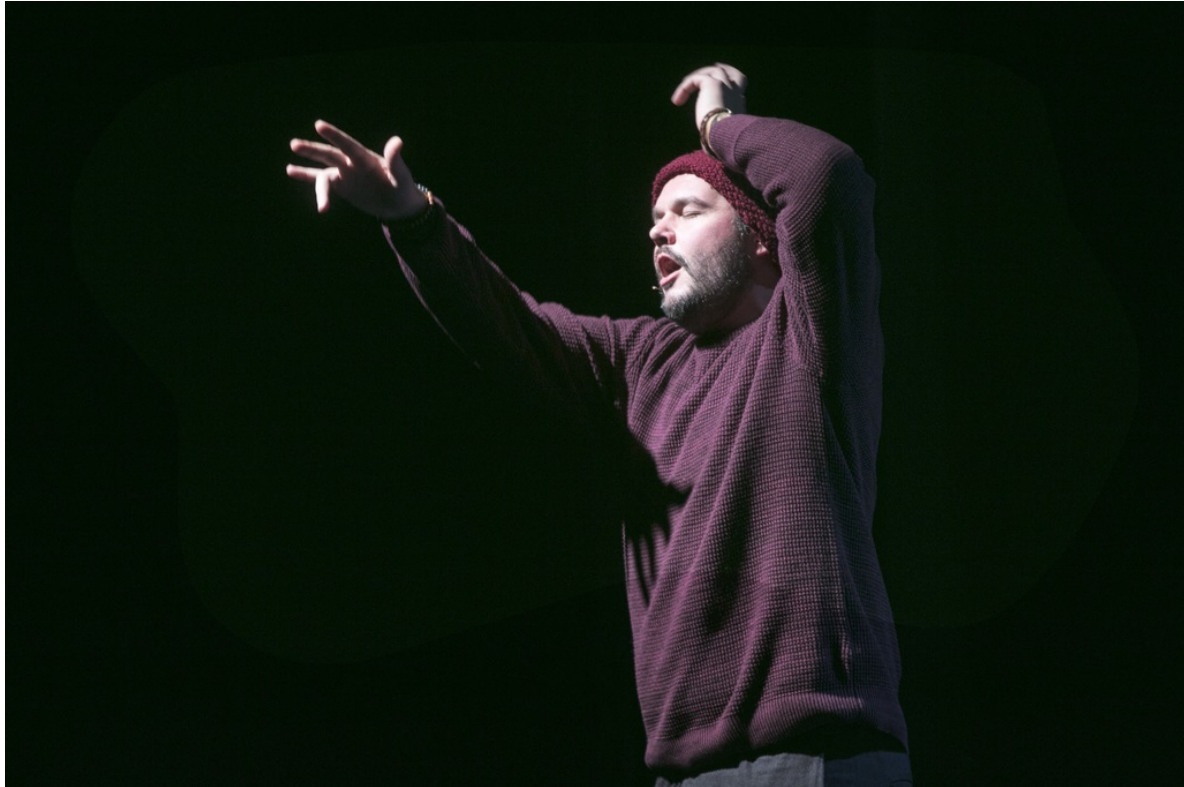

Als de draaideur je steeds brengt waar je niet wilt zijn

Voorstelling moet vooringenomenheid en taboes rond verslaving doorbreken

COUP CURA SPEELDE GISTERAVOND IN DE VERKADEFABRIEK. FOTO SANDRA PEERENBOOM

Kinderen vinden het machtig, een draaideur. Steeds op dezelfde plek uitkomen en opnieuw beginnen. Maar wat als je steeds de uitgang mist?

Van PAUL ROOVERS

Veel verslaafden moeten het draaideurgevoel kennen. Hoe vaak gaat het na een opname niet weer fout? Moeten zij en hun begeleiders opnieuw beginnen? En opnieuw, opnieuw.

De draaideur was gisteravond het enige decorstuk van de voorstelling Hunker door toneelgroep Coup Cura in de Verkadefabriek. Het nog jonge gezelschap speelt stukken waarin maatschappelijke vraagstukken centraal staan. Regisseur Eefje Suijkerbuijk (30) wilde heel graag een toneelstuk maken over verslaving en beeldvorming daarover. "We zochten een partner die ons wilde helpen om ons in het onderwerp in te leven; gesprekken te voeren met (ex-)verslaafden, familie, begeleiders."

Verslavingsinstelling Novadic-Kentron wilde haar kennis en ervaringen delen. Bestuurder Walther Tibosch hoopt met de voorstelling de vooringenomenheid rond verslaving en de taboes te doorbreken. En dus konden de regisseur en anderen veel mensen interviewen die te maken hebben met verslavingen. Er waren ook theaterworkshops en dramaoefeningen waarin situaties uit de praktijk werden nagespeeld.

Hunker refereert uiteraard naar de drang die verslaafden hebben naar hun genotmiddel, óók als ex-verslaafde. Een zwarte kraai is hiervoor in de voorstelling de metafoor; deze fluistert op je schouder steeds wat je maar nodig blijft hebben, wat je ook onderneemt. Maar hunker staat zeker ook voor de menselijk kracht om uiteindelijk uit de misère te geraken.

Dat verslaafden vooral zelf schuldig zijn, is zo'n vooringenomenheid die aan bod komt. Maar ook hulpverleners krijgen een spiegel voorgehouden. Wat te denken van de ambitieuze psychiater die zelf heel goed weet wat nodig is. Ze heeft zeven jaar in de boeken gezeten, dus waarom zou ze openstaan voor wat haar cliënt er zelf van denkt? Ze komt geen steek verder, maar dat ligt toch vooral niet aan haar. Tot zij en de cliënt elkaar tegenkomen in de draaideur en allebei een andere kant op willen. Dat kan niet, de deur blokkeert. Het moment van bezinning. "Je kunt ze niet allemaal redden", zegt een collega. Maar één is al mooi. De rest moet je vooral steunen, steeds weer als ze bij je aankloppen."

De opvoering in Den Bosch was de laatste van zeven voorstellingen in Brabant voor medewerkers en cliënten van Novadic-Kentron en relaties. Tibosch hoopt dat de voorstelling een beweging in gang zet die taboes rondom verslaving slecht. Met Suijkerbuijk hoopt hij dat scholen en andere ggz-instellingen de productie zullen laten zien.

De Bossche wethouder Paul Kagie was gisteravond alvast onder de indruk. "De film komt binnen, zegt vele malen meer dan welke beleidsnota die wij schrijven."

Hunker

7

Dit was de laatste van zeven voorstellingen voor personeel en cliënten van Novadic-Kentron.
